

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 51Ek/2104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123426745
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123426745.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XXXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 724,19 EUR s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2104/2023 zo dňa 03.07.2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2104/2023 zo dňa 03.07.2024 z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2104/2023 zo dňa 03.07.2024.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.10.2023, domáhala vymoženia 724,19 EUR s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, sp. zn. SR 00564/12 zo dňa 19.04.2012, vydaného JUDr. Miroslavom Rácom, rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761.

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/2104/2023 zo dňa 03.07.2024 vyšší súdny úradník návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol. V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník uviedol, že zmluva bola uzatvorená na vopred pripravenom predtlačenom formulári, ktorý oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa opakovane. Súd sa oboznámil s Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré oprávnený priložil k návrhu na vykonanie exekúcie, pričom v článku 13 VOP je uvedené: Dohoda o vyplnení zmeniek: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako „remitent“) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na prvej zo zmeniek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že Remitent je oprávnený vyplniť druhú nevyplnenú zmenku v prípade, ak zmenka, ktorá bola vyplnená ako prvá, bola zničená alebo stratená, a to tak, že zmenková

suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia druhej zo zmienek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na druhej zo zmienek remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Zmluvné strany sa dohodli, že takto vyplnená zmenka bude predstavovať samostatný zmenkový nárok veriteľa voči dlžníkovi a ručiteľovi. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie v časti H) Vyhlásenia a návrh opísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, kde uviedol nasledovné: Oprávnený a povinný zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenka) vystavenou dňa 18.02.2011, kde povinný vystupuje ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný v celku dňa 31.08.2011. Oprávnený vyplnil dňa 30.09.2011 zmenku Povinného v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 724,19 Eur s dátumom začiatku úročenia dňa 31.08.2011 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie dňa 05.10.2011. Oprávnený následne navrhol vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom spore, pretože predmetom rozhodcovského konania bol spor zo Zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili oprávnený a povinný dňa 18.02.2011. Povinný bol v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu, pričom oprávnený v tejto zmluve vystupoval ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Povinný v zmluve uviedol, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel zamestnania, pričom ako bolo vyššie uvedené, dôkazné bremeno o tom, že právny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, zaťažuje veriteľa. Keďže nie je možné určiť ani jednoznačne preukázať, či zmluvu o úvere uzatvoril povinný ako fyzická osoba - spotrebiteľ, alebo išlo o nespotebiteľský vzťah. Súd preto s poukazom na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, posúdil daný zmluvný vzťah založený na základe zmluvy o úvere zo dňa 18.02.2011 ako spotrebiteľský. Súd na základe povinnosti, ktorá mu vyplýva z ust. § 53 ods. 3 Exekučného poriadku preskúmal exekučný titul - Rozhodcovský rozsudok. Z predloženého rozhodcovského rozsudku exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky, pričom poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou 18.02.2011, kde povinný vystupoval ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný v celku. Oprávnený vyplnil 30.09.2011 zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 724,19 Eur s dátumom začiatku úročenia 31.08.2011 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Z predloženej kópie zmenky vyplynulo, že neúplná zmenka (blankozmenka) bola vystavená dňa 18.02.2011, t. j. v čase, keď nebolo možné v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Na základe vyššie uvedených skutočností s ohľadom na vyššie citované ustanovenia exekučný súd dospel k záveru, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymoženia plnenia na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na obmedzenie respektíve neprípustnosť použitia zmenky, pričom táto okolnosť má vplyv na vymáhaný nárok. Z uvedeného dôvodu súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v súlade s § 53 ods. 3 písm. d) Exekučného poriadku zamietol.

3. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie podal oprávnený včas sťažnosť a žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica napadnuté uznesenie zrušil. Sťažnosť odôvodnil tým, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej v podstate uviedol, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z článku II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Oprávnený poukázal v danej súvislosti na viaceré rozhodnutia (rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 12Cb/114/2014-104 zo dňa 16.03.2021). Podľa odbornej literatúry

rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t.j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka (Magál, M. – Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu. V prípade, že sa účastníci rozhodcovského konania dohodnú na predložení svojho sporu na prerokovanie stálemu rozhodcovskému súdu v zásade platí, že sa podrobujú predpisom tohto súdu. Rovnaké postavenie účastníkov konania sa musí prejavovať v procesnom postupe súdu od podania žaloby až po vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý obom stranám umožní predkladať návrhy na vykonanie dôkazov, podanie vzájomnej žaloby, návrhy na doplnenie žaloby a najmä právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom druhej strany. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Ak ide o rozhodovanie na Stálom rozhodcovskom súde pri ustanovení rozhodcov sa vychádza z rokovacieho poriadku súdu, pokiaľ sa strany nedohodli na osobe rozhodcu. Problémy pri ustanovení rozhodcov vznikajú, ak strany uzavreli len rozhodcovskú doložku, v ktorej riešili okruh majetkových sporov, ktoré sa budú podľa vzájomnej dohody rozhodovať v rozhodcovskom konaní a o otázke ustanovenia rozhodcov neuzavreli žiadnu dohodu. V rozhodcovskej zmluve by sa preto mali dohodnúť na spôsobe ustanovenia rozhodcov, za podmienky ak sa nevedia dohodnúť na konkrétnej osobe rozhodcu. Tomu chcel veriteľ predísť, a preto navrhol rozhodcu, s ktorým mohol a nemusel dlžník súhlasiť. V prípade, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojim podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. Vzhľadom na uvedené nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Otázkou rozhodcovskej zmluvy bola aj dohoda o spôsobe rozhodcovského konania, či sa uskutoční formou ústneho pojednávania, alebo bude mať formu písomného konania. Zmluvné strany si síce dohodli písomné konanie, čo však nevyklúčovalo, aby sa konanie uskutočnilo ústnou formou, ak o to jedna zo strán požiada. Oprávnený odmietol akékoľvek argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Je navyše logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, t. j. k jeho protiprávnemu konaniu, bude to práve dodávateľ, ktorý bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, alebo priamo na súd (pretože vo vzťahu k nemu nebude uzavretá rozhodcovská doložka) alebo priamo na rozhodcovský orgán (pretože vo vzťahu k nemu bude rozhodcovská doložka výhradná). Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo, a nie rozhodcovská zmluva. Podľa ustanovenia § 19 ZoRK podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom. Znamená to teda prekážku litispendencie pre akékoľvek ďalšie žaloby v tej istej veci, a to aj v obrátenom procesnom postavení. Podľa § 106 ods. 3 OSP ak sa rozhodcovské konanie začalo skôr, než došlo k súdnemu konaniu, preruší súd konanie o neexistencii, neplatnosti alebo zániku zmluvy až do doby, než sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej. Takýmto záverom nie je navyše vôbec dotknuté právne postavenie spotrebiteľa. Ten má predsa možnosť obrátiť sa skôr ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho (napr. spotrebiteľských) práv alebo má možnosť sa brániť v rozhodcovskom konaní. Platnosť právneho úkonu navyše treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia, nastať po jeho uzavretí. Dôležité teda je to, či zmluva v čase jej uzavretia sama osebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Nie je vôbec dôležité, čo sa môže stať v budúcnosti. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal oprávnený za to, že rozhodcovskou zmluvou

bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť).

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť oprávneného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

14. Súd konajúc sudcom pritom uvádza, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z dôvodu, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal vymoženia plnenia na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na obmedzenie respektíve neprípustnosť použitia zmenky, pričom táto okolnosť má vplyv na vymáhaný nárok

15. Oprávnený v sťažnosti namietal tým, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď oprávneným predložený exekučný titul – rozhodcovský rozsudok je spôsobilým exekučným titulom. Rozhodcovskou doložkou bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť).

16. Súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení nezaoberal právomocou rozhodcovského súdu, ktorej nedostatok odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Súd preto sťažnosť oprávneného, ktorá nesmeruje voči v napadnutom uznesení špecifikovaným dôvodom zakladajúcim odmietnutie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (nárok zo zmenky a jej prípustnosť), ako nedôvodnú zamietol.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zo sťažnosti oprávneného nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené alebo zmenené, súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu sp. zn. 51Ek/2104/2023 zo dňa 03.07.2024 podľa § 250 ods. 1 Exekučného poriadku zamietol.

18. Podľa § 199e druhá veta Exekučného poriadku do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

20. O trovách sťažostného konania rozhodol súd tak, že oprávnený na ich náhradu nemá nárok z dôvodu, že oprávnený nebol v sťažostnom konaní úspešný (súd sťažnosť oprávneného zamietol) a navyše Exekučný poriadok v zmysle citovaných zákonných ustanovení nepriznáva možnosť do vydania poverenia priznať oprávnenému nárok na viac ako dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).